

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FORENING & MUSEUM

Medlemsblad for Helsingør Museumsforening Nr. 2 1996

Mikkel Ræv i Lapidariet

I Bymuseets hyggelige haveanlæg bag Karmeliterhuset findes et lapidarium, en samling af sten, som i dette tilfælde er tildannede og hovedsagelig stammer fra bygninger opført i 1300-1600-årene. Man finder også eksempler på gamle gravsten, som er omdannet til trappetrin, der er kornkværne, møllesten, søjlebaser og postamenter fra vaser, kurve og andre skulpturer. Det er meningen at der i løbet af overskuelig fremtid vil blive udgivet en folder, hvor man kan læse om de sten, der findes i lapidariet. Indtil videre må publikum beundre stenene som de står. Det er en beskedent udstilling, som endnu ikke tiltrækker det helt store publikum. Museets personale gjorde dog store øjne, da de en solskinsdag i den forgangne sommer fandt en sjælden gæst i lapidariet, nemlig Mikkel Ræv. Han befandt sig tilsyneladende godt på museet og tillod endog Lone Hvass at stikke fotografiapparatet helt op i snuden på ham. Særlig stor interesse viste Mikkel Ræv for den sten, som han er fotograferet ved på Lones forsidebillede. Sandstenen stammer utvivlsomt fra et finere, forlængst nedrevet Helsingør-hus, hvor den har siddet over porten. Det kraftige relief viser et adelsvåben, der synes at føre den tilbage til 1600-årene. Den kronede hjælm sidder over et udelt skjold prydet med en stiliseret blomst, og det hele er flankeret af arkantusslyng. Hvem adelsmanden er, ved vi ikke, men skulle der blandt vore medlemmer være nogle heraldikere, som kan give et bud, hører museet gerne fra dem. Om Mikkel Rævs videre skæbne får vi til gengæld næppe nogensinde noget at vide.

REDAKTION

Kenno Pedersen
(ansvarshavende)

Lone Hvass

Lars Bjørn Madsen

Tryk: A-print, Espergårde

Forening & Museum
er et medlemsblad for
Helsingør Museumsforening
og udkommer med 4 numre om året.
Stof til bladet indsendes til
Helsingør Museumsforening/
Helsingør Bymuseum,
Hestemøllestræde 1,
3000 Helsingør.

INDHOLD

Bjørn Westerbeck Dahl:

I svenskernes kolvand

Lone Hvass:

Hestekilden

Lars Bjørn Madsen:

Tegners Gaard i Svingelport

Udstillinger og
Arrangementer

I svenskernes kølvand.

Et par kort over Kronborg fra omkring 1660

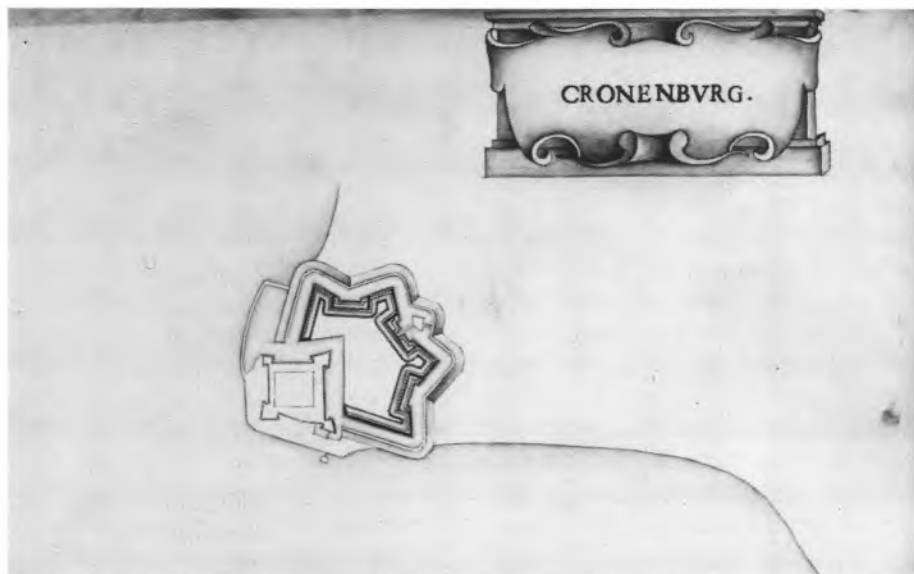
af Bjørn Westerbeek Dahl

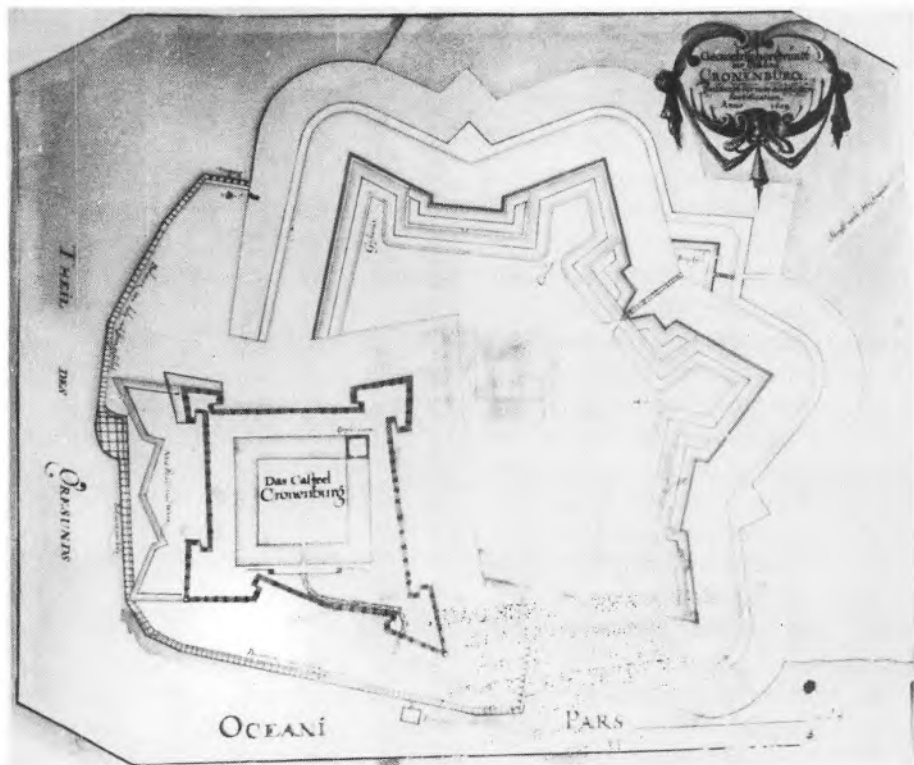
Den 11. juli 1660 forlod den svenske ingeniørofficer Erik Dahlberg Danmark, da han under den svenske rømning af landet efter fredsslutningen i maj samme år blev sat over Sundet sammen med sine 30 heste og et rigt udbytte af de forudgående knap 3 års krig. Det var imidlertid ikke med danskernes gode vilje, at den dygtige ingeniørofficer rejste tilbage til Sverige.

Fra marts 1659 havde Dahlberg ledet opførelsen af et vidtløftigt fæstningsanlæg omkring Kronborg. Det var endnu ikke helt færdigt ved fredsslutningen i

maj 1660, men hvor langt man var kommet vides ikke med sikkerhed. Fra dansk side var man interesseret i at få færdiggjort anlægget, og Frederik den 3. havde derfor forsøgt at få Dahlberg til at gå i dansk tjeneste. Via den svenske rigsråd Sten Bielke lod man Dahlberg forstå, at man ville belønne ham rigt, om han gik i den danske konges

La Pointes stik af Helsingør med Kronborgs belejring 1658. Udgivet som planche 84 i Samuel von Pufendorf: De rebus a Carolo Gustavo, Nürnberg 1696. Kgl. Bibliotek.

tjeneste. Det ville Dahlberg under ingen omstændigheder, for som han skriver i sine erindringer, at han „aldrig hade hafft något gott hiärte till Danmark“. Efterfølgende forsøg på at få ham til København for at forhandle nærmere lykkedes derfor heller ikke. Til gengæld fik Frederik den 3. via Eiler Holck, der var nyudnævnt dansk kommandant på Kronborg, lov til at se „den dezseing som opå Croneborgh war affattadt“, altså Dahlbergs originaltegninger, og en kopi blev med hans tilladelse sendt til København. Selve denne kopi er gået tabt, men den blev selv forlæg for andre kopier, hvoraf to ind-

Samtidigt kort over Kronborgs belejring 1658 med grundrids af de karréer i Helsingør, der forsvandt i de følgende år. Krigsarkivet, Stockholm.

går i et par kortserier, der viser de danske fæstningers tilstand omkring 1660. Den ene serie er tegnet af den danske tyske ingeniør Christoph Heer, der på dette tidspunkt var i lære hos sin fætter, ingeniøren Gottfried Hoffmann, som selv var virksom i København (fig. 1). Serien består af 22 kort, alle i lidt pudsige måleforhold 1:6.877, og er indklæbet i et bind, forsynet med et smukt titelblad med en dedikation til Frederik den 3. Kongen har velsagtens fået kor-

tene overdraget af Heer i et forgæves forsøg på at komme i danske tjeneste, og de har siden været på Det Kongelige Bibliotek.

Af Gottfried Hoffmanns bror, Georg Hoffmann, lærte Heer den noget særprægede teknik at kombinere et traditionelt håndtegnet kort med skriftangivelse trykt med løse typer fra et håndstempel, og Heer har endvidere øvet sig i tegning ved at kopiere kartoucher fra kartografen Blaeus forskellige kort. Kronborggengivelsens kartouche stammer således fra dennes kort over Spanien fra 1631. Heer kan have tegnet sit kort direkte fra Erik Dahlbergs originalkort, men der kan naturligvis have eksisteret en eller flere „mellemliggende“ kopier af det betydningsfulde kort, som Heer kan have benyttet.

Den anden kortserie findes på Nationalmuseet og kan ligeledes føres tilbage til de gamle kongelige samlinger. Den består af nu 18 kort, men der kan have været flere, da de ligger i lølblade. De er i samme måleforhold som Heers serie og afviger i indhold kun uvæsentligt fra hans kort. På den anden side er der detaljer, der viser, at serien ikke kan være tegnet på grundlag af Heers kort. De må altså have et fælles forlæg.

Efter de få håndskrivne oplysninger på kortene at dømme, synes serien at være tegnet af Gottfried Hoffmann, altså Heers lærermester i årene omkring 1660, som selv var en flittig korttegner. Hoffmanns gengivelse af Kronborg er ikke gennemtegnet, men har i modsætning til Heers kort angivet en bro mellem selve slottet og tangen ud mod

Øresund. Vigtigst er imidlertid den del af indholdet, der viser de svenske fæstningsarbejder omkring Kronborg fra krigsårene 1659-60. Efter stormen på København natten mellem den 10. og 11. februar 1659, besluttede svenskerne at sætte sig fast i de danske provinser og opførte derfor en række fæstninger i de besatte landsdele. På Sjælland anlagde de en fæstning omkring Køge By, og ved Dragsholm og Korsør anlagdes skanser, hvoraf den sidstnævnte eksisterer endnu som „Søbatteriet“. Intet anlæg var dog så mægtigt og vidtløftigt som omkring Kronborg, hvor Dahlberg kasserede de ældre danske forværker og besluttede at lægge et kronværk med to bastioner mellem Slottet og byen. Arbejdet gik hurtigt igang og sluttede først ved fredsslutningen i maj året efter. Det er Erik Dahlbergs anlæg med sine to hele og to halve bastioner, vi ser på Hoffmanns og Heers kort.

De to kort er i helt usædvanlig grad i overensstemmelse med et kort i Krigsarkivet i Stockholm, der efter al sandsynlighed er tegnet af Erik Dahlberg (fig. 2). Om vi her står over for det kort, der blev kopieret til Frederik den 3., er naturligvis uvist, men det er indlysende, at det har en sammenhæng med de to danske kortserier, som kun kan forklares med, at en kopi (eller genpart) af det er blevet overdraget danskerne, der så har ladet Gottfried Hoffmann og hans unge fætter Christoph Heer kopiere det.

Gottfried Hoffmanns bror, Georg Hoffmann, blev den 1. juni 1660, altså ganske få dage efter Københavnerfreden

den 26. maj, sendt til Kronborg for sammen med Eiler Holck at overvære den svenske rømning af Kronborg, og han har som betroet ingeniør rimeligvis direkte været involveret i de danske forsøg på at få en kopi af Dahlbergs projekt. Georg Hoffmann havde et så godt kendskab til svenskernes fæstningsarbejder, at han i marts 1661 blev sendt fra København til Helsingør for at vurdere, om det ville være rimeligt at fuldføre det påbegyndte anlæg, og senest på dette tidspunkt må han have haft en kopi af Dahlbergs kort i sit arkiv. Den er blevet benyttet af broderen

Gottfried og fætteren Christoph Heer som forlæg for deres gengivelser af Kronborg fæstning, og på den måde er en gengivelse af den svenske befæstning omkring Kronborg fra skæbneårene 1659-60 bevaret i danske samlinger.

Paradoxalt nok resulterede Georg Hoffmanns undersøgelse af fæstningsværkerne i marts 1661 i, at han anbefalede en sløjfning af anlægget. Den blev også iværksat og kun i de bevarede kort kender vi Dahlbergs anlæg omkring Kronborg fra de dramatiske år under Karl Gustav Krigene.

GENERALFORSAMLING

Husk allerede nu at sætte kryds i kalenderen ud for datoen 6. marts 1997, hvor den årlige generalforsamling afholdes på Helsingør Bymuseum.

Svenskerne invaderer Helsingør.

I februar 1838 fik byen besøg af svenske handlende i et antal, som næsten kan sammenlignes med i dag. Blot var vore gæster ikke dengang forsynet med indkøbsvogne. Det skulle da lige være slæder. Helsingør Avis fortæller historien:

„Det er nu omtrent 9 aar siden, at Sundet var saa stærkt tillagt midtstrøms, at man kunde passere Isen ligeover til

Helsingborg. I disse Dage har man atter denne Sjeldenhed, som bringer et for Aarstiden ualmindeligt Liv og Munterhed paa Gaderne ved de mange af Skaanes Beboere, som dagligen gjæste Byen. Efter officiel Opgave vare disse Gjæsters Antal i Søndags 100, i Mandags 296 og igaar 452. Dette extraordinære Samqvem med Skaane giver ogsaa Anledning til en Product-Afsætning af mindre betydende men curios Art. Skaaningerne ere saa indtagne af vore Kommenskringler, at de kjøbe dem i sneseviis, og bringe dem, trukne i en Snor og hængte om Halsen, tilbage med sig over Isen til Hjemmet“.

MUSEUMSNOTER

Nu drak også negrene Wiibroe-øl!

I 1928 var det lidt af en sensation, at et pænt kvantum af byens øl kunne sendes med damperen fra Hamborg til Curacao. Man kunne i hvert fald læse om det i avisen:

Det er en kendt sag, at den store helsingørske Industrivirksomhed i Hestemøllestræde, Wiibroes Bryggeri sender et betydeligt kvantum af Bryggeriets Produkter ud i

Verden. Talrige Skibe gaar paa Langfart med Wiibroe-Øl i Lasten, og Brygger Heise har forlængst etableret Depoter i en Række betydende Havnebyer, bl.a Cardiff, Holtenau, Amsterdam, Antwerpen, Rotterdam osv. osv. I disse Dage har Bryggeriet faaet en højst smigrende Henvendelse fra den anden Side af Jordkloden. Det er Direktøren for en mondæn Restaurant ved Havnen i Curacao (hollandske Antiller) Mr. Sprock, der anmoder om at faa tilstil-

let en lille Prøvesending paa 2000 Wiibroe Eksportbeer. Mr. Sprock fortæller i sit Brev, at der nu og da i hans Forretning indfinder sig fremmede Skibsofficerer og spørger efter Wiibroe, og han har i længere Tid forgæves forsøgt at finde Øllets Hjemsted. Tilfældig kom for nogle Uger siden Kaptajnen paa en tysk Baad til hans Restaurant, og gennem ham fik Mr. Sprock Underretning. Curacao-manden anmoder om at faa Enerepræsentationen for Wiibroe for Curacao, Islands of Aruba og Bonaire, der tilsammen har et lille halvt hundrede Tusinde Indbyggere. Det er selvfølgelig kun glædeligt, at et helsingørsk Produkt har vundet saa stor Berømmelse som Wiibroes Øl, der nu ogsaa i udstrakt Grad vil blive drukket af Negrene. Det omtalte Parti Eksportbeer afgang i sidste Uge med Damper fra Hamborg.

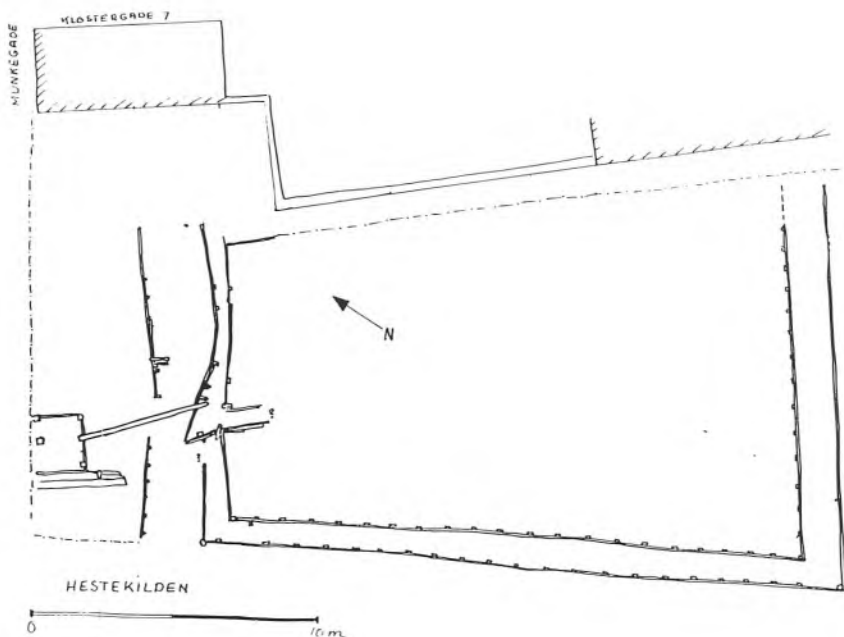
Hestekilden i Helsingør.

Hestekilden kendes særdeles godt fra skriftlige kilder igennem 1500 og 1600 årene. Kilden og vandløbet Strømmen

(der siden 1800 årene er lagt i rør) omgiver den middelalderlige by mod vest. Vandløbet er aftegnet på Braunius; Theatrum Urbium fra 1580'erne, samt på et kort over Helsingør og omegn fra 1697-98. Især det sidste viser tydeligt, hvor Hestekilden har ligget, et resultat som nu også er dokumenteret ved udgravningen i august/september måned. Anlægget har bestået af et mindre kar, en rende med afløb fra et ca. 20 x 10-15 m rektangulært anlæg af vandrender, hvis sider bestod af 3-4 ca. 20-30 cm brede 3 cm tykke uhøvlede savede planker ovenpå hianden i godt 60-70 cm højde. Hestekilden er en sumpkilde

(en naturlig dam) der ligger på et stift blålerslag, dækket af Litorinagrus overlejret af 20-40 cm tørv. Vandrenderne har tjent det formål at skaffe rent drikkevand og vaskevand til byen. 14 dages arkæologisk udgravning blev foretaget i april måned af Nordsjællands folkemuseum bistået af Helsingør Kommunes Museer. En nød- og hastedudgravning blev foretaget på ganske få dage i slutningen af august af Helsingør Kommunes Museer. Hele anlægget er dateret til 1500-1600 årene og er overlejret af 1600-1800 affaldslag.

Lone Hvass

Opmåling af Hestekilden, hvor man ser det store rektangulære anlæg med vandrenderne lavet af fyrretræsplanker støttet af nedgravede stolper. Til venstre ses det lille kar, som var det første, museet stødte på. Huset øverst t.v. er baghuset til Klostergade 7. Lone Hvass 1996.

Tegners Gaard i Svingelport

af Lars Bjørn Madsen

Godt gemt af vejen mellem jernbanen og den trafikerede Jernbanevej ligger Tegners Gaard, Svingelport 8 - i gode gamle dage Gammel Strandvej 9. I 1995 besluttede kommunens kulturudvalg at arbejde for en etablering af et stort teater, som kunne afløse teatersalen på Borupgaardskolen. Projektet, der stadig er i sin indledende fase, kræver muligvis nedrivning/ombygning af de kommunalt ejede huse i Svingelport 6 og 8, hvilket ikke er uden problemer, da begge bygninger er særdeles bevaringsværdige og nr. 8 tillige fredet. Museet blev inddraget i sagen, da der var tvivl om, hvilken af de to bygninger, der var fredet, og i den forbindelse gravede vi lidt i arkiverne for at kunne fortælle historien om Tegners Gaard. Området, hvor Tegners Gaard ligger, var i første halvdel af det 18. århundrede gartneri. I 1771 har købmand og sukkerraffinador Christian Clausen Plum købt grunden under brandtaksationsnummer 548, hvorpå han opfører en 18 fag lang og 1 etage høj bygning med en 4 fags kvist. I 1788 får han tilladelse til at opføre endnu en bygning på den nordlige del af grunden, der herefter betegnes 548b, og det er den bygning, der i dag hedder Svingelport 8. Den betegnes i 1791 som værende 34 1/2 alen lang, af grundmur, 2 etager høj og med heltag forsynet med fronti-

spice, altså ganske som den er i dag. Endnu fandtes der kun en 7 fag lang sidebygning af bindingsværk mod syd. Omkring 1800 forlængedes bygningen med den stadig eksisterende 14 alen lange grundmurede tilbygning mod gaden, én etage høj med portgennemkørsel. Til denne byggedes en 10 fag lang sidebygning i bindingsværk, således at hele bygningsanlægget fik sin nuværende trelængede form.

Omkring 1810 køber admiralitetskommissær Louis de Tuxen hele ejendommen, altså både 548 a og b, og i hans tid sker der forskellige mindre væsentlige bygningsforandringer. Omkring 1835 overtager kaptajn, hjul- og karetmager I. Christopher Tegner ejendommen, der herefter er kendt under navnet „Tegners Gaard“. 548 a bliver i mellemtiden overtaget af familien Unna, som stadig er kendt ved vinforretningen i Strandgade med Simon Unnas navn. Unnas smukke ejendom, der dengang var en prægtig strandvejsvilla med have ned til vandet, blev nedrevet ved anlæggelsen af kystbanen i årene 1890-91. Tegners Gaard undgik heldigvis denne skæbne og ligger nu som den yderste i rækken af smukke bygninger langs den gamle Strandvej, der i 1918 fik navneforandring til Svingelport.

I årene 1913-14 fik bygningen en ny

I 1919 fotograferede Hugo Matthiessen Tegners Gaard på den gamle Strandvej. Ikke meget har forandret sig i dag, men det kan hurtigt ske, hvis teaterplanerne realiseres.

nabo, idet kommunen i april 1913 købte ejendommen af frøknerne Madelung og på den nordlige del af grunden lod opføre et nyt offentligt slagtehus med kontrolstation og køleanlæg efter tegninger af arkitekt Poul Holsøe. Dette ganske smukke byggeri har i dag adressen Svingelport 6. Tegners gamle gård havde kommunen ikke umiddelbart brug for, hvorfor man i 1913 vedtog at udleje den til de tidligere ejere. Den har siden været i kommunens eje med skiftende lejere, bl.a. det nuværende Kalorius.

Svingelport 8 er den sidst bevarede af de større lystejeendomme, som i det 18.

og 19. århundrede blev opført på Strandvejen, som Svingelport hed dengang. Ovenfor er allerede nævnt Unnas ejendom og hertil kan tilføjes den nok så bekendte Villa Augusta samt andre smukke lystejeendomme, der alle blev nedrevet i forbindelse med anlæggelsen af Kystbanen. Kun Svingelport 7, 8 og 9 står i dag tilbage. Nr. 7, byens første sukkerhus, opført 1765 for købmand Johan Adam Späth og senest Civilforsvarets domicil, blev fredet i 1918 ved indførelse af loven om bygningsfredning. En så prægtig bygning var der ingen tvivl om. Nr. 9 er en rest af byens offentlige badeanstalt og har

en lang og spændende historie, men er ikke fredet. Sammen danner de nævnte bygninger en vigtig del af Helsingørs gamle sydlige udkant, næsten på lige fod med den nordlige udkant Lappen. Holsøes gamle slagtehus og senere

brandstation er af arkitektonisk og håndværksmæssig høj kvalitet og er i tidens løb blevet en bevaringsværdig del af stedets historiske miljø.

Det er spændende, hvad et nyt teater kan tilføre stedet.

U d s t i l l i n g e r

o g a r r a n g e m e n t e r

HELSINGØR BYMUSEUM

Karmeliterhuset,

Sct. Anna Gade 36, Helsingør.

Åbent alle dage kl. 12-16.

FUSK

Særudstilling om hverdagens materielle fusk på arbejdspladsen og i hjemmet.

En publikation om emnet, samt katalog over udstillingen er udarbejdet af museumschef Kenno Pedersen. Ustillingen er forlænget til 31. marts 1997.

MARIENLYST SLOT

Marienlyst Allé 32, Helsingør.

Åbent alle dage kl. 12-17.

BAMSETRÆF

En udstilling, der viser over 1000 bamser i alle afskygninger. 29. november 1996 - 2. marts 1997. Endvidere kan ses museets permanente malerisamling af lokalhistorisk/topografisk høj værdi.

FLYNDERUPGAARD MUSEET

Agnetevej 9, Espergærde.

Åbent alle dage kl. 12-16.

MELLEM SKOV OG STRAND

Sidste chance for at se særudstillingen om kunstnere og sommergæster i Nordsjælland. Sluttes 3. november 1996.

JULETRÆET I STUEN

OG GRANTRÆET I SKOVEN

Særudstilling om juletræets historie, lige fra det første pyntede træ. Endvidere fortælles om grantræet i de nordsjællandske skove, der først blev indført i 1700-årene.

Museumsforeningens foredragsrække

Torsdage kl. 19.30 i Karmeliterklosters Lazarussal:

21. november:

Pia Wessel: Christian den Syvendes ulykkelige unge dronning Caroline Mathilde.

5. december: Bent Skov Larsen: Fredensborg Slot op til 1800.

Nye Bøger

F R A M U S O O R N O

Register over borgerskaber i Helsingør 1612-1806.

af *Torben Bill-Jessen*.

Helsingør Kommunes Muscer 1996.

Alfabetisk fortegnelse over borgerskaber indgået i Helsingør. Et uundværligt arbejdsredskab for slægtsforskere og andre historisk interesserede.

148 s., hft. **Pris 50,- kr.**

Et sygehus ved Øresund i 200 år

af *Lone Hvass, Lars Bjørn Madsen og Kenno Pedersen*.

Helsingør Kommunes Museer 1996. Sygehuset Øresund markerer med denne bog 200-året for indvielsen af „Øresunds og Helsingørs Sygehospital“, samt det mere beskedne 20-års jubilæum for „Frederiksborg Amts Sygehus i Helsingør“.

44 s., hft., ill. s/h. **Pris 20,- kr.**

Helsingør i gamle postkort

af *Kenno Pedersen*

Europæisk Bibliotek, Før I Tiden.

Gamle postkort og fotografier med oplysende tekster.

Indb., ill. s/h. **Pris 148,- kr.**

Mellem skov og strand. Kunstnere og sommergæster i Nordsjælland.

af *Laura Jacobsen Ditzel og Kjeld Damgaard*.

Helsingør Kommunes Museer/ Flynderupgård Museet 1996.

Nordøstsjælland har med kombinationen af skov og strand gennem århundrede været et yndet ferie- og udflugtsmål. Allerede i 1700-tallet anskaffede velhavende borgere fra Helsingør sig landsteder og lystgårde i området og

siden fulgte den større turiststrøm fra Hovedstaden. *Laura Jacobsen* fortæller om de mange tilreisende malere og *Kjeld Damgaard* om landliggere og sommergæster.

48 s., ill. s/h. **Pris 20,- kr.**

Fusk

af *Kenno Pedersen*.

Helsingør Kommunes Muscer 1995.

Bogen fortæller om fænomenet fusk, som har været kendt til alle tider og i alle sammenhænge. Vi kender det normalt som noget, man laver gedulgt på arbejdspladsen.

56 s., ill. s/h. **Pris 30,- kr.**

Helsingør Kommunes Museer, årbog 1995.

Espergørdeliv-Øresundsbyen Espergærde - et led i en større helhed; af *Anne Majken Snerup Rud*. Egebæksvang Kirke; af *Anne Majken Snerup Rud*. 100 år med Wiibroe Pilsner; af *Lars Bjørn Madsen*. Helsingør Kommunes Museer - Årsberetning 1995; af *Kenno Pedersen*. Helsingør Kommunes Museer - Udgivelse af arkivaliske hjælpemidler; af *Lars Bjørn Madsen*.

80 s., ill. s/h. **Pris 90,- kr.**

Rundt i det gamle Helsingør 1-13

Nordisk Forlag 1996.

- 1 Lone Hvass: Erik af Pommerns Helsingør
 - 2 Kenno Pedersen: William Shakespeares Helsingør
 - 3 Kenno Pedersen: Christian den Fjerdes Helsingør
 - 4 Kenno Pedersen: Christian den Femtes Helsingør
 - 5 Kenno Pedersen: J. J. Claessens Helsingør
 - 6 Kenno Pedersen: H. C. Andersens Helsingør
 - 7 Kenno Pedersen: Mads Chr. Holms Helsingør
 - 8 Lars Bjørn Madsen: Kong Peders Helsingør
 - 9 Lone Hvass: Klosters og kirkernes Helsingør
 - 10 Lone Hvass: Bastionernes Helsingør
 - 11 Lars Bjørn Madsen: Den romantiske have ved Marienlyst
 - 12 Lars Bjørn Madsen: Det finurlige Helsingør
 - 13 Lars Bjørn Madsen: Monumenternes Helsingør
- Indb. rigt ill. **Pris 30 kr. pr. bog.**